

Зорями лікуй мене і морем

Ігор Павлюк

Зорями лікуй мене і морем,
Допотопним зойком журавля.
З вишні цвіт осиплеться прозорий,
Наче душі сплячих немовлят.

І дорога більше не рятує,
І свобода труїть, хто слабкий.
І нічого мука не вартує.
Швидко-швидко йдуть кудись роки.

Стоїмо.
Невтомлені.
Порожні.
Лавровишня. Терен. Верболіс.
Сказано ж: лікуєм подорожник,
В землю заховавшись від Землі.

Зорями освітлені обличчя,
Місяцем опалені уста.

Ти лікуєш, хтось до себе кличе.
Кличе, манить, та не пригорта.